

اخبار و گزارش های کارگری 11 تیرماه 1405

- تجمع شبانه، اعتصاب کسبه جمعی از اهالی مهاباد و تشییع جنازه با شرکت جمع کثیری در اعتراض به قتل سیاوش الک و مجروح کردن چند جوان دیگر توسط جاش ها
- سومین روز تجمع اعتراضی جمعی از اهالی هویزه نسبت به بیکاری و وعده های توخالی مسئولان مقابل ساختمان فرمانداری
- اخراج تعدادی از کارگران روزمزد حق طلب شهرداری سراوان
- از تداوم اخراج ها و بیکاری ها، برخوردهای حراستی و امنیتی در محیطهای کاری نفت، اجبار به کار برده وار در شرایط سخت و طاقت فرسا، تأخیر و تبعیض در پرداخت حقوق و مزایا، بحران معیشتی و تداوم چپاول پیمانکاران مفتخور و دست درازی و بی کفایتی مدیران و مسئولان اعتراض داریم.
- جنبش کارگری ایران؛ از سرکوب نظام مند تا همبستگی فزاینده در بحران معیشتی
- آمنه بیرقداری؛ معلم بازنشسته ای که همزمان با حبس، نگران خانواده خود نیز هست
- صدور حکم زندان برای رضا مسلمی، فعال صنفی معلمان، و تشدید برخوردهای امنیتی و قضایی را محکوم می کنیم
- پزشکیان و سیمایی در آستانه نابود کردن زندگی دانشجویان؛ کارشناسان در اعتراض به طرح تغذیه با دانشجویان همصدا شدند
- تداوم سرکوب در دانشگاه خواجه نصیر؛ احکام محرومیت از تحصیل سه دانشجو توسط کمیته تجدیدنظر عیناً تایید شد
- تجمع اعتراضی کارگران «ناگاورلد» در پنومپن نسبت به سرکوب فعالان اتحادیه و بی پاسخ ماندن مطالبات
- پرستاران بریتیش کلمبیا کانادا در آستانه اعتصاب در اعتراض به کمبود نیروی انسانی و تشدید فشار کاری
- روزنامه نگار یمنی در پی انفجار خودروی بمبگذاری شده کشته شد
- جان باختن یک کارگر کارگاه جالیزسازی همدان پراثر گیرافتادن در لای پره های دستگاه کلوخ خردکن
- جان باختن یک کارگر در منطقه گل گهر پراثر سقوط از ارتفاع

*تجمع شبانه، اعتصاب کسبه جمعی از اهالی مهاباد و تشییع جنازه با شرکت جمع کثیری در اعتراض به قتل سیاوش الک و مجروح کردن چند جوان دیگر توسط جاش ها

روز چهارشنبه 10 تیر، جاش ها با چاقو به چند جوان در مهاباد حمله ور شدند و سیاوش الک رابه قتل رساندند و چند جوان دیگر را مجروح کردند.

چهارشنبه شب، جمعی از اهالی مهاباد برای اعتراض به این جنایت دست به تجمع در اطراف بیمارستان زدند.



پنج شنبه 11 تیر، جمعی از کسبه بازار مهاباد با اعتصاب و جمع کثیری از اهالی این شهرستان با شرکت در تشییع جنازه این جوان به قتل رسیده توسط عوامل حکومت اسلامی اعتراض خود را به این اقدام وحشیانه و همدردی و همبستگی خود را با خانواده سیاوش بنمایش گذاشتند.

***سومین روزتجمع اعتراضی جمعی از اهالی هویزه نسبت به بیکاری و وعده های توخالی مسئولان مقابل ساختمان فرمانداری**

برپایه فیلم منتشره در شبکه های اجتماعی، روز چهارشنبه 10 تیر برای سومین روز متوالی، جمعی از اهالی هویزه به تجمعشان مقابل فرمانداری این شهرستان در استان خوزستان برای اعتراض به بیکاری و وعده های توخالی مسئولان از جمله فرماندار ادامه دادند.

***اخراج تعدادی از کارگران روزمزد حق طلب شهرداری سراوان**

روز پنجشنبه 11 تیر، خبر اخراج تعدادی از کارگران روزمزد شهرداری سراوان، استان سیستان و بلوچستان پس از اعتراض به سطح پایین دستمزد و عدم پرداخت بموقعش و نداشتن قراردادکاری و بیمه در شبکه های اجتماعی منتشر شد.

به گزارش یک منبع خبری محلی، این کارگران با یک تا سه سال سابقه کاری در این شهرداری بین یک تا سه سال داندوبا حقوقی حدود 11 میلیون تومان گفتند: از ابتدای همکاری، مسئولان شهرداری به آنها وعده داده بودند که در صورت ادامه کار، به مرور زمان جذب و به صورت رسمی استخدام خواهند شد، اما این وعدهها هرگز عملی نشده است.

آنها با 3 تا 4 ماه حقوق معوقه افزودند: با توجه به افزایش هزینههای زندگی، تورم و پایین بودن دستمزد، خواستار تعیین تکلیف وضعیت استخدامی، برخورداری از بیمه و افزایش حقوق شدند. اما مسئولان شهرداری به جای رسیدگی به مطالبات آنان، تهدید کردند که اگر پیگیریها ادامه پیدا کند، همه کارگران اخراج خواهند شد.

آنها ادامه دادند: روز دوشنبه 8 تیر، حدود 40 نفر از این کارگران از ادامه فعالیت منع شده و به آنها اعلام شده که دیگر به محل کار مراجعه نکنند.

آنها تأکید کردهاند که علیرغم ورود اداره کار به این پرونده و درخواستش از شهرداری برای تعیین تکلیف وضعیت کارگران، مسئولان شهرداری اقدام به اخراج آنها کردهاند.

***از تداوم اخراج ها و بیکاری ها، برخوردهای حراستی و امنیتی در محیطهای کاری نفت، اجبار به کار برده وار در شرایط سخت و طاقت فرسا، تأخیر و تبعیض در پرداخت حقوق و مزایا، بحران معیشتی و تداوم چپاول پیمانکاران مفتخور و دست درازی و بی کفایتی مدیران و مسئولان اعتراض داریم.**

شبانکاره، مدیریت بهره برداری شرکت گاز منطقه ای اصفهان در نامه ای به رئیس شرکت و رؤسای نواحی ۲۰ گانه، با اشاره به کمبود منابع جهت پرداخت حقوق و مزایای کارگران ارکان ثالث شرکت گاز منطقه ای اصفهان، خواستار صبوری و خویشتنداری همکاران و عدم پیگیری کارگران در مراجع خارج از سازمان گردیده است!

نامه رسمی این سند با برچسب شعار: "اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی!" تعیین تکلیف شرایط ما کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری نفت است که از قضا بازندگان اصلی جنگ و قربانی بریز و بیاشهایی همیشگی مناسبی و چپاولگریهای پایان ناپذیریم.

پیامهای دریافتی به شورای سازماندهی اعتراضات کارگران ارکان ثالث از طرف همکاران نشان می دهد در مراکز آسیب دیده نفت و گاز و پتروشیمی بخش عظیمی از همکاران با اخراج های گسترده مواجه شده، یا با تدابیر مختلف کارفرما و پیمانکاران به مرخصی اجباری و بدون حقوق اعزام گردیده یا بصورت شرایط حداقلی حضور در محیطهای کاری بصورت ۱۰ روز کار ۲۰ روز مرخصی، تنها یک سوم حقوق گذشته خود را دریافت مینمایند!

آن هم در وضعیتی که در گرمترین و کشنده ترین روزهای سال، آواربرداری و تدارک بازسازی صنایع، کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری را در سخت‌ترین شرایط تمامی سال‌های کاری خود قرار داده است .

همکاران بسیاری از پالایشگاه های پارس جنوبی تحت پیمانکاری کلان پیمانکار POMC و سایر پیمانکاران تعمیر نگهداری و بهره برداری و همچنین کارگران پیمانکاری شاغل در پتروشیمی ها و مراکز نفت و گاز عسلویه، قشم، دیلم، ماهشهر، بندر امام، شیراز، مرودشت، تبریز و انبار نفت تهران و... پیام داده اند که پیمانکاران اینبار به بهانه کمبود منابع، عدم پرداخت صورت وضعیت ها توسط کارفرما یا اختلال در سیستم بانکی کشور از پرداخت حقوق ناچیز کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری در بحرانی ترین شرایط معیشتی و اقتصادی سر باز میزنند و با برده کشی آشکار از کارگران در شرایط حداکثری فشار کار و گرمای طاقت فرسا، مشکلات و نارضایتی های عمومی همکاران را در حالی ایجاد نموده اند که در نهادهای به اصطلاح رسیدگی کننده مناطق ویژه اقتصادی، ستاد اداری نفت و همچنین در دستگاه های قضایی هیچ پاسخی دریافت نکرده، با هرگونه اعتراض کارگران برخورد امنیتی صورت می‌پذیرد.

صحبت از نبود منابع در حالی که تمامی سرمایه کشور، تحت کنترل و سواستفاده نهادهای حکومتی صرف بریز و بپاشهای کارناوال جنگ افروزان و جیره بگیرانی که جز اذیت و آزار با ایجاد صد معبر های خیابانی جز برهم زدن آسایش و امنیت ما کارگران، خانواده هایمان و مردم به ستوه آمده از فلاکت عمومی، نقشی به جز تداوم و تحمیل شرایط نداشته، زیر سایه جنگ بحران معیشتی و فوج عظیم بیکاری را رقم زده است، بخشی از جریان تداوم فشار بر ما کارگران و مردم است که بیش از پیش خشم و نارضایتی را از شرایط موجود ایجاد نموده، آتش زیر خاکستری است که این روزها با از سرگیری اعتراضات صنفی و مدنی در کشور شعله ور گشته در مراکز نفت نیز با اشکال مختلف اعتراضی از جمله ترمرد از دستورات کاری در جریان است!

ما کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری نفت، ضمن فراخوان به از سرگیری و سازماندهی اعتراضات به سایر همکاران در همه بخش‌های مختلف نفت، اعلام میکنیم به هیچ ترتیبی در برابر فوج عظیم اخراج همکاران، تداوم بازداشت‌ها و فشارهای امنیتی و همچنین تاخیر و تبعیض در پرداختها به هیچ بهانه و تحت هیچ گونه تهدیدی سکوت نخواهیم کرد، با افشای دست دراز پیمانکاران مفتخور نفت و زد و بندهای معمول و مافیایی در رأس حکومت، همچنان اساس استثمار خود، نبود منابع، تداوم شرایط چپاول و فساد ساختاری در کل اقتصاد کشور را از جمله بقای پیمانکاران میدانیم و به مبارزه و اعتراض خود با آن ادامه خواهیم داد.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیررسمی نفت(ارکان ثالث)

پنجشنبه ۱۱ تیر ۱۴۰۵

***جنبش کارگری ایران؛ از سرکوب نظاممند تا همبستگی فزاینده در بحران معیشتی**

جنبش کارگری ایران این روزها با اعتراضات پیوسته در بخش‌های صنعتی و خدماتی، از عدم پرداخت حقوق و مزایا تا سرکوب نظاممند صنفی را به چالش کشیده است. علیرضا نوایی، فعال کارگری، در گفت‌وگو با زمانه ریشه‌های این بحران را در سیاست‌های سدهای حکومت می‌داند و

از همبستگی رو به رشد میان گروه‌های معترض خبر می‌دهد؛ این همبستگی می‌تواند زمینه‌ساز تحولات بزرگتری در فضای سیاسی و صنفی کشور شود.

اعتراضات کارگران، بازنشستگان و کارکنان بخش‌های مختلف صنعتی و خدماتی (مانند ریسندگی، ماشین‌سازی، برق، پتروشیمی، مخابرات و تأمین اجتماعی) همچنان ادامه دارد. هفته‌ای نیست که کارگران به عدم پرداخت ماه‌ها حقوق، بیمه، مزایا و کاهش شدید قدرت خرید معترض نباشد. این اعتراضات اغلب با تجمع، اعتصاب و تعطیلی کارخانه همراه است و نشان‌دهنده بلاتکلیفی شغلی، اخراج‌ها و وعده‌های عمل‌نشده مسئولان است.

دومین وجه مشترک اعتراضات کارگری در دوران پساچنگ، گسترش نارضایتی به سرکوب و تبعیض است. در کنار مسائل اقتصادی، مواردی مانند ضرب و شتم کارگران در ادارات کار، صدور احکام حبس برای فعالان صنفی، تبعیض در نظام پرداخت حقوق و فشار بر معلمان و دانشجویان دیده می‌شود. این الگوها تصویری از اعتراضات گسترده و مستمر صنفی در شهرهای مختلف ایران را ترسیم می‌کنند که ریشه در مشکلات ساختاری اقتصادی و نقض حقوق شغلی دارد. با آقای علیرضا نوایی، فعال کارگری گفت‌وگو کرده‌ایم:

<https://www.radiozamaneh.com/893077>

ریشه‌های بحران معیشتی و سرکوب کارگران

علیرضا نوایی در گفت‌وگو با زمانه، ابتدا با اشاره به سابقه بیش از سه دهه‌ای جنبش اعتراضی کارگران و بازنشستگان در ایران، توضیح داد که این جنبش از خرداد ۱۳۷۱ با قیام کوی طلاب مشهد آغاز شده و در هر دوره‌ای بخشی از نیروهای اجتماعی در رأس اعتراضات قرار گرفته‌اند. او افزود:

برای مثال، در نیمه دوم دهه نود شاهد تجمعات اعتراضی گسترده کارگران شاغل و بازنشسته بودیم. در دوره‌ای دیگر مالباختگان، کشاورزان، فعالان محیط زیست، فعالان حقوق زنان و کودکان در صدر اعتراضات قرار گرفتند. در روزهای اخیر نیز دانش‌آموزان و دانشجویان با اعتراضات سراسری به خیابان آمدند و نسبت به تأثیر قطعی معدل در کنکور دست به اعتراض زدند. ما در همین دوره شاهد برآمدهای انقلابی گسترده‌ای هم بودیم؛ مانند سال‌های ۹۶، ۹۸، ۱۴۰۱ و ۱۴۰۴ که هر کدام به دلایل و علل خود جرقه خوردند.

او تأکید کرد که اعتراضات کارگری همواره بخشی از سیاست‌های داخلی و خارجی حکومت اسلامی را زیر سؤال برده است؛ سیاست‌هایی که بر تقویت نیروهای نظامی و امنیتی، نهادهای مذهبی، رانت‌خواری، تبعیض، جنگ‌طلبی و حمایت از نیروهای همپیمان استوار است.

نوایی ادامه داد:

اصل سیاست حکومت اسلامی در قبال کارگران و زحمت‌کشان، سرکوب است؛ سرکوب معیشتی و امنیتی. این سیاست‌های ضدکارگری از ابتدای استقرار حکومت جریان داشته و تا امروز ادامه دارد. بی‌حقوقی مطلق کارگران شاغل و بازنشسته و پیشبرد سیاست‌های ارتجاعی بر دوش آن‌ها تحمیل شده

است. پیش از انقلاب ۹۰ درصد کارگران دارای قراردادهای رسمی و دائمی بودند، اما امروز بیش از ۹۰ درصد آن‌ها قراردادهای موقت دارند و از آینده شغلی خود مطمئن نیستند.

او افزود که حتی افزایش اسمی حقوق نتوانسته قدرت خرید کارگران را حفظ کند:

همین امر باعث شده قدرت خرید کارگران سال به سال کاهش یابد. هرچند رقم اسمی حقوق بالا رفته و به چند میلیون رسیده، اما از نظر واقعی حتی این مبلغ برای تأمین هزینه زندگی کافی نیست. همه این سیاست‌ها نه فقط مربوط به چند ماه اخیر، بلکه سیاست تمامی دولت‌های حکومت اسلامی بوده و هر دولت، راه دولت قبلی را ادامه داده است.

سرکوب تشکل‌ها و همبستگی در حال شکل‌گیری جنبش‌ها

علیرضا نوایی در ادامه گفت‌وگو با زمانه با تأکید بر نقش سرکوب حکومتی، توضیح داد که حکومت اسلامی از همان ابتدای روی کار آمدن، تمام تلاش خود را برای نابودی تشکل‌های مستقل کارگری که در انقلاب شکل گرفته بودند به کار بست. او افزود:

این سرکوب از ۸ خرداد ۱۳۵۸ با مصوبه هیئت وزیران به‌صورت تشکیلی نیروی ویژه تنظیم روابط کار تحت نظارت وزارت کار پیگیری شد تا شوراهای کارگری نتوانند در مدیریت کارخانه دخالت کنند. این اولین قدم برای تحدید تشکل‌های موجود بود. مسئله دیگر، آیین‌نامه شوراهای انقلاب بود که ممنوعیت تشکیلی هر نوع نهاد کارگری مستقل را در دستور کار قرار داد. در ادامه شاهد راه‌اندازی خانه کارگر به سرپرستی علی‌رضا محبوب، علی ربیعی و کمالی بودیم که در واقع یک تشکیلات ضدکارگری و بازوی سرکوب حکومت بود. پس از آن انجمن‌های اسلامی را در واحدهای تولیدی و خدماتی راه‌اندازی کردند که نهادی جاسوسی برای حکومت در پوشش کارگری بود و بعدها به حراست تبدیل شد. در قانون کار نیز فقط سه تشکل - شورای اسلامی کار، انجمن صنفی و مجمع نمایندگان - را به رسمیت شناخت و دیگر تشکل‌ها را غیرقانونی اعلام کرد. ماهیت این سه تشکل هم کاملاً وابسته و حکومتی است.

نوایی ادامه داد که با وجود سرکوب‌های گسترده دهه شصت و اخراج، بازداشت و زندانی کردن فعالان، از اواخر دهه هفتاد شاهد شکل‌گیری تشکل‌های مستقل کارگری مانند سندیکای کارگران شرکت واحد و نیشکر هفت‌تپه، کانون‌های صنفی فرهنگیان و نهادهای پشتیبان بودیم. به گفته او، حکومت فشارهای زیادی از جمله اخراج و بازداشت بر اعضای این تشکل‌ها وارد کرد، اما این نهادها با دشواری به فعالیت خود ادامه داده‌اند.

او خاطرنشان کرد که سازماندهی اصلی اعتراضات کارگری بیشتر توسط فعالان داخل واحدهای تولیدی و خدماتی و به صورت نیمه‌مخفی انجام می‌شود، زیرا تشکیلی تشکل علنی هزینه بسیار سنگینی دارد. این الگو در میان کشاورزان، فعالان حقوق زنان، کودکان، محیط زیست و دیگر گروه‌ها نیز دیده می‌شود.

نوایی در پایان این گفت‌وگو یادآوری کرد که بین جنبش‌های مختلف همبستگی‌هایی وجود دارد:

در سطح بین‌جنبشی نیز همبستگی‌هایی وجود دارد. برای مثال، در اعتصابات کارگران نیشکر هفت‌تپه دانشجویان همبستگی نشان دادند، یا تشکل‌های صنفی فرهنگیان از اعتراضات کارگران

حمایت کرده‌اند. کارگران بازنشسته از اعتصابات فولاد و بهداشت حمایت می‌کنند و بالعکس، دانشجویان، فعالان زنان، کودکان و محیط زیست نیز حمایت‌های متقابل دارند.

به گفته او امروز به سطح معینی از سازماندهی، همبستگی و هماهنگی رسیده است:

هرچند این سطح هنوز رضایت‌بخش نیست، اما با توجه به هزینه‌های سنگین و راه پر فراز و نشیبی که طی کرده، دستاورد مهمی است.

نوایی پیش‌بینی کرد که در صورت باز شدن فضای سیاسی یا وقوع تحولات بزرگ، شاهد شکل‌گیری صدها هزار تشکل مستقل و همبستگی‌های گسترده بین نیروهای اجتماعی خواهیم بود.

*این مصاحبه را حسین نوش‌آذر انجام داده و متن را نیز او نوشته است.

*آمنه بیرقداری؛ معلم بازنشسته‌ای که هم‌زمان با حبس، نگران خانواده خود نیز هست



آمنه بیرقداری، معلم بازنشسته ۶۱ ساله اهل فریمان، در پی بازداشت در ارتباط با اعتراضات دی‌ماه، هم‌اکنون در بند دو زندان وکیل‌آباد مشهد، موسوم به بند جرائم خطرناک، نگهداری می‌شود.

بر اساس گزارش‌های منتشرشده، فرزند وی، ایمان انبایبی فریمانی، به سرطان مغز استخوان مبتلاست و وضعیت جسمانی او رو به وخامت است. همچنین همسر آمنه بیرقداری، علی انبایبی فریمانی، معلم بازنشسته، پس از بازداشت مجدد همسرش دچار سکتة مغزی شده و در حال حاضر در کما به سر می‌برد.

گزارش‌ها همچنین حاکی از آن است که آمنه بیرقداری در بند محل نگهداری خود با آزار و اذیت از سوی برخی هم‌بندیان روبه‌رو است و وسایل شخصی، از جمله لباس، کارت تلفن و حتی غذای روزانه او، بارها از وی گرفته شده است.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران نسبت به وضعیت آمنه بیرقداری، معلم بازنشسته و زندانی، عمیقاً ابراز نگرانی می‌کند. نگهداری یک معلم بازنشسته در شرایط نامناسب، محرومیت از امنیت و کرامت انسانی و هم‌زمان گرفتار شدن خانواده او در بحران‌های سنگین جسمی و روحی، تصویری نگران‌کننده از وضعیت حقوق شهروندان و زندانیان ارائه می‌دهد. شورای هماهنگی خواستار رعایت کامل حقوق قانونی و انسانی آمنه بیرقداری، تأمین امنیت و سلامت وی، رسیدگی فوری به وضعیت خانواده‌اش و آزادی همه معلمان و فعالان صنفی زندانی است.

*** صدور حکم زندان برای رضا مسلمی، فعال صنفی معلمان، و تشدید برخوردهای امنیتی و قضایی را محکوم می‌کنیم**

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه صدور حکم زندان برای رضا مسلمی، معلم و فعال صنفی، که توسط شعبه دوم دادگاه انقلاب استان همدان در تاریخ ۹ تیر ۱۴۰۵ صادر شده است، را قویاً محکوم می‌کند.

بر اساس حکم ابلاغ‌شده به وکیل ایشان، آقای مسلمی به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور» به سه سال و شش ماه و یک روز حبس و به اتهام «تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی» به هفت ماه و شانزده روز حبس محکوم شده است؛ در حالی که از اتهام «تشکیل گروه غیرقانونی» تبرئه شده است. این حکم بدوی بوده و طی بیست روز قابل اعتراض است.

در روزهای اخیر تعدادی از دیگر فعالان معلمی و کارگری در شهرهای مختلف بازداشت یا به حبس و ممنوع‌الخروجی محکوم شده‌اند. همچنین، مطلع شدیم مسعود فرهیخته، معلم زندانی، به سلول انفرادی منتقل شده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد تأکید می‌کند که فعالیت صنفی، حق مسلم و غیرقابل انکار کارگران، معلمان و تمامی مزدبگیران است و پیگیری مطالبات صنفی، اعتراض به وضعیت معیشتی، یا تلاش برای بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی، نباید با برچسب‌های امنیتی مواجه شود. صدور چنین احکامی نه تنها ناقض اصول بنیادین آزادی تشکلیابی و حق اعتراض است، بلکه تلاشی آشکار برای ایجاد فضای رعب و جلوگیری از همبستگی میان نیروهای کار و زحمت در کشور است.

ما بار دیگر یادآور می‌شویم که سرکوب فعالان صنفی، زندانی کردن معلمان، کارگران و پرستاران، و امنیتی‌سازی مطالبات اجتماعی، نه راه‌حل مشکلات است و نه مانع شکل‌گیری اعتراضات؛ بلکه تنها بر عمق بحران‌های موجود می‌افزاید.

سندیکا خواستار لغو فوری و بی‌قید و شرط حکم زندان علیه رضا مسلمی و پایان دادن به پرونده‌سازی علیه فعالان صنفی در سراسر کشور است. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن اعلام همبستگی کامل با معلمان و تشکلات مستقل معلمان در سراسر کشور تأکید می‌کند که دفاع از حقوق معلمان، کارگران و تمامی زحمتکشان، دفاع از کرامت انسانی و آینده جامعه است.

چاره کارگران و زحمتکشان وحدت و تشکیلات است!

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۱ تیر ۱۴۰۵

***پزشکیان و سیمایی در آستانه نابود کردن زندگی دانشجویان؛ کارشناسان در اعتراض به طرح تغذیه با دانشجویان همصدا شدند**

در حالی که پیش‌تر شوراهای صنفی دانشجویان سراسر کشور با انتشار بیانیه‌ای نسبت به طرح وزارت علوم برای تغییر شیوه تأمین غذای دانشجویان و حرکت به سمت خصوصی‌سازی خدمات تغذیه اعتراض کرده بودند و همچنین کارزاری با امضای بیش از ۱۳ هزار دانشجو در مخالفت با این طرح به ثبت رسیده بود، اکنون نیز کارشناسان حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی نسبت به پیامدهای این تصمیم هشدار می‌دهند.

به گزارش «آتیه آنلاین»، منتقدان این سیاست معتقدند تصمیم وزارت علوم بدون انجام مطالعات کارشناسی کافی و با رویکردی از بالا به پایین و بدون مشارکت ذی‌نفعان، به‌ویژه دانشجویان و دانشگاه‌ها، اتخاذ شده است؛ رویکردی که به گفته آنان می‌تواند اعتماد، مشروعیت و سرمایه اجتماعی دانشگاه را تضعیف کند.

در این گزارش، «سعید روشنفکر»، مدیر گروه سیاست‌گذاری اجتماعی انجمن جامعه‌شناسی ایران، با انتقاد از نگاه «حسابدارانه» به خدمات رفاهی دانشگاه، تأکید می‌کند که دانشگاه صرفاً نهادی برای آموزش و اعطای مدرک نیست، بلکه فضایی برای شکل‌گیری تجربه زیست جمعی، همبستگی اجتماعی و کاهش نابرابری‌هاست. به گفته او، حذف یا خصوصی‌سازی خدماتی مانند تغذیه، خوابگاه و سرویس دانشجویی، این کارکردهای اجتماعی را تضعیف می‌کند.

روشنفکر همچنین هشدار می‌دهد که پرداخت یارانه نقدی به جای ارائه غذای یارانه‌ای، در شرایط تورمی به کاهش قدرت خرید دانشجویان منجر خواهد شد و کیفیت تغذیه را بیش از گذشته به وضعیت اقتصادی خانواده‌ها وابسته می‌کند. او نبود سازوکار شفاف برای نظارت بر کیفیت غذا و احتمال غلبه منطق سود بر کیفیت خدمات را از دیگر پیامدهای این طرح می‌داند.

این پژوهشگر اجتماعی با اشاره به مفهوم «خطر مسیر تدریجی» در مطالعات رفاه، تأکید می‌کند که حذف تدریجی زیرساخت‌های رفاهی دانشگاه‌ها، بازگرداندن این امکانات را در آینده دشوار خواهد کرد و می‌تواند پیامدهایی همچون افت تحصیلی، آسیب به سلامت روان دانشجویان و افزایش نابرابری در دانشگاه و جامعه را به همراه داشته باشد.

***تداوم سرکوب در دانشگاه خواجه‌نصیر؛ احکام محرومیت از تحصیل سه دانشجو توسط کمیته تجدیدنظر عیناً تأیید شد**

به گزارش انجمن دانشجویان دانشگاه خواجه نصیر، احکام محرومیت از تحصیل سه دانشجو در کمیته تجدیدنظر عیناً تأیید شده است.

علیرضا جعفری آثار، دانشجوی ورودی ۱۴۰۰ کارشناسی فیزیک، سیدمحمد سیدعبودی، دانشجوی ورودی ۱۴۰۱ کارشناسی مهندسی برق و حسین محمدی، دانشجوی ورودی ۱۴۰۱ کارشناسی ریاضی با حکم دو ترم محرومیت از تحصیل روبه‌رو هستند.

این احکام در حالی توسط کمیته تجدیدنظر شورای انضباطی (به ریاست رئیس دانشگاه) به تأیید رسید که پیش‌تر روند غیرقانونی کمیته بدوی و پرونده‌سازی علیه دانشجویان آشکار شده بود.

منبع 2 خبربالات: کانال دانشجویان متحد

***تجمع اعتراضی کارگران «ناگاورلد» در پنومپن نسبت به سرکوب فعالان اتحادیه و بی‌پاسخ ماندن مطالبات**

روز پنج‌شنبه 2 ژوئیه، چهار سال پس از آغاز یکی از طولانی‌ترین منازعات کارگری در کامبوج، کارگران و اعضای اتحادیه مجتمع بزرگ هتل، کازینو، مرکز همایش و سرگرمی «ناگاورلد» بار دیگر در خیابان‌های پنومپن گرد هم آمدند و برای اعتراض به ادامه پیگرد قضایی فعالان اتحادیه و بی‌پاسخ ماندن مطالبات خود، مقابل ساختمان دادگستری تجمع کردند و خواستار پایان دادن به سرکوب فعالیت‌های اتحادیه ای شدند.



اعتراض روز دوم ژوئیه نشان داد که با وجود سال‌ها فشار، بازداشت، اخراج و محدودیت‌های حکومتی، مبارزه کارگران ناگاورلد همچنان ادامه دارد و به یکی از نمادهای مقاومت جنبش کارگری در جنوب شرق آسیا تبدیل شده است.

آغاز یک منازعه طولانی

بحران میان مدیریت شرکت ناگاورلد و کارگران آن از سال 2021 آغاز شد. در آن زمان مدیریت شرکت با استناد به پیامدهای اقتصادی همه‌گیری کرونا، بیش از هزار کارگر را اخراج کرد.

بخش عمده این اخراج‌ها متوجه اعضا و فعالان اتحادیه مستقل LRSU بود؛ موضوعی که از سوی اتحادیه به عنوان اقدامی برای تضعیف تشکل مستقل کارگران توصیف شد.

کارگران این اقدام را تلاشی برای تضعیف تشکل مستقل خود دانستند و اعتصاب گسترده‌ای را سازمان دادند. در مقابل، دولت کامبوج و دستگاه قضایی به جای میانجیگری، شماری از رهبران اتحادیه را بازداشت و علیه آنان پرونده قضایی تشکیل دادند.

اعتراض دوباره در برابر دادگاه

در دوم ژوئیه، ده‌ها نفر از اعضای اتحادیه با در دست داشتن پلاکاردهایی که بر حق تشکلیابی، آزادی فعالیت‌های سندیکایی و بازگشت به کار کارگران اخراجی تأکید داشت، مقابل دادگاه تجمع کردند.



دلایل این تجمع، احضار دوباره تعدادی از رهبران اتحادیه به دادگاه بود؛ اقدامی که از نگاه فعالان کارگری ادامه روند قضایی کردن اعتراضات کارگری محسوب می‌شود.

شرکت‌کنندگان اعلام کردند که اعتراض آنها کاملاً مسالمت‌آمیز است و تنها خواهان اجرای حقوق بنیادین کارگران هستند.

خواسته‌های اصلی تجمع کنندگان:

بازگشت همه کارگران اخراج‌شده به محل کار

لغو پرونده‌های قضایی علیه فعالان اتحادیه

به رسمیت شناختن حق فعالیت آزادانه اتحادیه‌ها

آغاز مذاکرات واقعی میان مدیریت و نمایندگان منتخب کارگران

پایان دادن به برخوردهای امنیتی با اعتراضات کارگری و فعالیتهای اتحادیه‌ای

فعالان اتحادیه تأکید کردند که بدون تحقق این مطالبات، اختلاف میان کارگران و مدیریت همچنان ادامه خواهد داشت.



اتحادیه‌ها زیر فشار

پرونده ناگورلد تنها یک اختلاف میان کارگران و یک شرکت خصوصی نیست. بسیاری از سازمان‌های بین‌المللی مدافع حقوق کارگران این پرونده را نمونه‌ای از محدودیت آزادی تشکلیابی در کامبوج می‌دانند.

در سال‌های گذشته، نهادهای بین‌المللی بارها از دولت کامبوج خواسته‌اند که تعهدات خود در قبال مقاوله‌نامه‌های سازمان جهانی کار را رعایت کرده و از مداخله در فعالیتهای سندیکاهای مستقل خودداری کند.

به باور فعالان کارگری، استفاده از دادگاه‌ها برای تحت فشار قرار دادن رهبران اتحادیه، فضای فعالیت اتحادیه‌ای را محدود کرده و امکان گفت‌وگوی واقعی میان کارگران و کارفرمایان را کاهش داده است.

اهمیت این مبارزه

اعتراض دوم ژوئیه بار دیگر نشان داد که حتی پس از گذشت چهار سال، کارگران ناگورلد حاضر نشده‌اند از خواسته‌های خود عقب‌نشینی کنند.

این پایداری، ناگورلد را به یکی از شناخته‌شده‌ترین نمادهای مقاومت کارگری در آسیا تبدیل کرده است؛ مقاومتی که بر دفاع از امنیت شغلی، حق تشکلیابی و آزادی فعالیت اتحادیه‌ای استوار است.

در شرایطی که بسیاری از دولت‌ها و شرکت‌های بزرگ تلاش می‌کنند اعتراضات کارگری را از طریق فشارهای امنیتی یا قضایی مهار کنند، ادامه مبارزه کارگران ناگورلد نشان می‌دهد که سازمان‌یابی مستقل، همبستگی و مقاومت جمعی همچنان مؤثرترین ابزار کارگران برای دفاع از امنیت شغلی، حق تشکلیابی و سایر حقوق در برابر فشار دولت‌ها و کارفرمایان است.

***پرستاران بریتیش کلمبیا کانادا در آستانه اعتصاب در اعتراض به کمبود نیروی انسانی و تشدید فشار کاری**

پرستاران استان بریتیش کلمبیا کانادا با آغاز اقدامات اعتراضی و صدور اخطار اعتصاب، مرحله تازه‌ای از اعتراضات خود را برای بهبود شرایط کار، رفع کمبود نیروی انسانی و ارتقای خدمات درمانی آغاز کردند.

این اقدام پس از آن صورت گرفت که مذاکرات بر سر قرارداد جدید میان اتحادیه پرستاران و کارفرمایان بدون دستیابی به توافق نهایی به بن‌بست رسید و اعضای اتحادیه نیز با اکثریت قاطع به اعتصاب رأی دادند.

اتحادیه پرستاران بریتیش کلمبیا اعلام کرد که هدف از این اقدام، دفاع از حقوق شغلی پرستاران و حفظ کیفیت خدمات درمانی است؛ زیرا کمبود مزمن نیروی انسانی، اضافه‌کاری اجباری و حجم بالای کار، فشار سنگینی بر کارکنان مراکز درمانی وارد کرده است.

آغاز مرحله جدید اعتراضات

روز پنج‌شنبه 2 ژوئیه، اتحادیه پرستاران بریتیش کلمبیا (BCNU) با صدور اخطار قانونی اعتصاب، مرحله تازه‌ای از اعتراضات خود را آغاز کرد. بر اساس قوانین کار کانادا، این اخطار زمینه را برای اجرای اقدام‌های اعتراضی فراهم می‌کند.

در نخستین مرحله، پرستاران اعلام کردند از انجام بخشی از وظایف اداری و غیرپرستاری که در سال‌های اخیر به آنان تحمیل شده است، خودداری خواهند کرد تا بتوانند زمان بیشتری را صرف مراقبت از بیماران کنند. اتحادیه تأکید کرد که خدمات اورژانسی و مراقبت‌های حیاتی بدون وقفه ادامه خواهد یافت.



چرا پرستاران اعتراض می‌کنند؟

به گفته مسئولان اتحادیه، مهم‌ترین دلایل این اعتراض عبارت‌اند از:

1- کمبود گسترده نیروی پرستاری در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی

2- افزایش حجم کار و اضافه‌کاری‌های اجباری

3- فرسودگی شغلی و افزایش ترک شغل در میان پرستاران

4- ضرورت بهبود دستمزدها و مزایای شغلی

5- ایجاد محیط کاری ایمن‌تر برای کارکنان و بیماران

اتحادیه اعلام کرده است که ادامه وضعیت کنونی نه تنها سلامت جسمی و روانی پرستاران را تهدید می‌کند، بلکه کیفیت خدمات درمانی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.



حمایت گسترده اعضای اتحادیه

بر اساس اعلام اتحادیه، اکثریت قاطع اعضا در رأی‌گیری داخلی از اقدام‌های اعتراضی حمایت کرده‌اند. این حمایت گسترده نشان‌دهنده نارضایتی عمیق پرستاران از شرایط موجود و شکست مذاکرات برای دستیابی به توافقی است که بتواند مشکلات مزمن نظام درمانی استان را برطرف کند.

رهبان اتحادیه تأکید کردند که اعتصاب، نخستین انتخاب آنان نبوده و طی ماه‌های گذشته تلاش کرده‌اند از طریق مذاکره به توافق برسند، اما به دلیل بی‌نتیجه ماندن مذاکرات، ناچار به استفاده از ابزارهای قانونی اعتراض شده‌اند.



بحران کمبود نیروی انسانی

بریتیش کلمبیا مانند بسیاری از استان‌های کانادا با کمبود نیروی پرستاری روبه‌رو است. افزایش جمعیت سالمندان، رشد تقاضا برای خدمات درمانی و خروج شمار زیادی از پرستاران از حرفه، فشار زیادی بر مراکز درمانی وارد کرده است.

اتحادیه هشدار داده است که اگر دولت و کارفرمایان برای جذب و حفظ نیروی انسانی سرمایه‌گذاری نکنند، بحران کمبود پرستار در سال‌های آینده تشدید خواهد شد.

اهمیت این اعتراض

اعتراض پرستاران بریتیش کلمبیا تنها یک اختلاف بر سر دستمزد نیست، بلکه بازتاب بحرانی است که نظام‌های درمانی بسیاری از کشورهای جهان با آن روبرو هستند؛ بحرانی که ریشه در کمبود نیروی انسانی، افزایش فشار کار و سیاست‌های صرفه‌جویانه در بخش خدمات عمومی دارد.

اتحادیه پرستاران تأکید کرده است که دفاع از حقوق پرستاران، در نهایت به سود بیماران و جامعه خواهد بود؛ زیرا نظام درمانی بدون نیروی انسانی کافی و برخوردار از شرایط کاری مناسب، قادر به ارائه خدمات باکیفیت نخواهد بود.

اعتراضات روز دوم ژوئیه نشان داد که حتی در یکی از کشورهای پیشرفته جهان نیز کارکنان بخش درمان برای دستیابی به امنیت شغلی، شرایط مناسب کار و خدمات درمانی باکیفیت، ناچار به

سازماندهی و استفاده از ابزارهای اعتراضی هستند. تجربه پرستاران بریتیش کلمبیا نشان می‌دهد که کمبود نیروی انسانی، افزایش فشار کار و مشکلات نظام سلامت، حتی در کشورهای توسعه‌یافته نیز اعتراض و اعتصاب کارکنان بخش درمان را به دنبال داشته است. سازمان‌یابی اتحادیه‌ای و اقدام جمعی همچنان مهم‌ترین ابزار پرستاران برای دفاع از حقوق شغلی و خدمات درمانی عمومی به شمار می‌رود.

***روزنامه نگار یمنی در پی انفجار خودروی بمب‌گذاری شده کشته شد**

گزارش‌ها حاکی است، محمد عابده روزنامه نگار یمنی روز 24 ژوئن در پی انفجار بمبی که در خودروی شخصی او در شهر مکلا، مرکز استان حضرموت یمن کار گذاشته شده بود، کشته شد.

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران به همراه شاخه وابسته خود، سندیکای روزنامه‌نگاران یمن، این حادثه را به شدت محکوم کرده و خواستار تحقیقات فوری، شفاف و مستقل برای شناسایی و محاکمه عاملان آن شده‌اند.

به گفته منابع امنیتی نقل شده از سوی سندیکای روزنامه‌نگاران یمن، این روزنامه‌نگار در هفته‌های پیش از حمله تهدیدهایی دریافت کرده بود که به او اطلاع داده شده بود. انفجار شامگاه 24 ژوئن زمانی رخ داد که او داخل خودرو حضور داشت.

بر اساس داده‌های فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران، محمد عابده نخستین روزنامه‌نگاری است که در سال 2026 در یمن جان خود را از دست می‌دهد.

سندیکای روزنامه‌نگاران یمن از مقامات امنیتی و قضایی استان حضرموت و دولت یمن خواسته است روند تحقیقات فوری آغاز شود و همه ابعاد این حادثه از جمله تهدیدهای پیشین به طور کامل بررسی و عاملان و طراحان آن شناسایی و به عدالت سپرده شوند.

آنتونی بلانگر، دبیرکل فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران، با محکوم کردن این قتل گفته است خبرنگاران در یمن در شرایط بسیار خطرناک کار می‌کنند و همچنان با تهدید، بازداشت و خشونت روبه‌رو هستند. او بر ضرورت ایجاد یک سازوکار ملی برای حفاظت از روزنامه‌نگاران و پایان دادن به مصونیت از مجازات تأکید کرده است.

***جان باختن یک کارگر کارگاه جالیزسازی همدان بر اثر گیرافتادن در لای پره‌های دستگاه کلوخ خردکن**

یک کارگر کارگاه جالیزسازی همدان در لای پره‌های دستگاه کلوخ خردکن گرفتار شد و پس از انتقال به بیمارستان بر اثر شدت جراحات جان باخت.

***جان باختن یک کارگر در منطقه گل گهر بر اثر سقوط از ارتفاع**

یک کارگر شرکت پیمانکاری بنام حمید سیف الدینی حین کار نصب نوار نقاله در منطقه گل گهر بر اثر سقوط از ارتفاع 30 متری جان خود را از دست داد.

